

утишаваше людіе-тѣ прѣдъ Моисея, и говорише: Да възлѣземъ незабавно, и да іж завладѣемъ: защото можемъ да іж обладаемъ. ³¹ "А человѣци-тѣ, които бѣхъ възлѣзли заедно съ него, рекохъ: Не можемъ да възлѣземъ противъ тѣзи людіе, ³² защото сѫ по силни отъ нась. И ^{похулихъ} на Израилевы-тѣ сынове земїж-тѣ, коікто бѣхъ съгледателствовали, и рекохъ: Земя-та коікто прѣминажмы за да іж съгледателствувамъ въ земя-която по-яжда жители-тѣ си: и ^{всички-тѣ} людіе, които видѣхмы въ неіхъ, сѫ мажкіе ³³ прѣвысокы. И тамъ видѣхмы исполнитѣ, ^и сынове-тѣ Енаковы, отъ исполнитѣский-тѣ родъ, и гледахмы себе си ^{*прѣдъ} тѣхъ като скакалцы, ^и такзыѣ ны гледахъ и тѣ.

ГЛАВА 14.

¹ Тогазъ всичко-то събраніе дигнѣ гласъ та выкаше, и ^и плакахъ людіе-тѣ прѣзъ ² онїзи ноішъ. И ^и всички-тѣ Израилевы сынове роптахъ на Моисея и Аарона, и рече имъ всичко-то събраніе: ^и Да бѣхмы умрѣли въ Египетскѣ-тѣ земїж! или въ ³ тѣзи пустынїж да бѣхмы умрѣли! И защо ны води Господь въ тѣзи земїж да паднемъ отъ ноіжъ, и жены-тѣ ни и чада-та ни да бѣдятъ въ разграбеніе? не бѣше ли по добрѣ намъ да сѧ върнемъ въ Египетъ? И говоряхъ си единъ на ⁴ другъ: ^и Даси туриимъ началикъ, и да сѧ върнемъ въ Египетъ.

⁵ Тогазъ Моисей и Ааронъ ^и падижахъ на лице-то си, прѣдъ всичко-то множество на събраніе-то отъ Израилевы-тѣ сынове. ⁶ А ^и Иисусъ Навіевъ-тѣ сынъ, и Халевъ Іефониевъ-тѣ сынъ, отъ онїзи които съгледателствувахъ земїж-тѣ, раскъснахъ ⁷ дрехы-тѣ си; И говорихъ на всичко-то събраніе на Израилевы-тѣ сынове, и рекохъ: ^и Земя-та прѣзъ коікто минажмы за да іж съгледателствувамъ, е земя много ⁸ добра. ^и Ако благоволи Господь въ нась, тогазъ той ще ны въведе въ тѣзи земїжъ, и ще даде намъ ^и тѣзи земїжъ, дѣто тече ⁹ млѣко и медь. Само ^и противъ Господа не възвставайте, и ^и не бойте ся отъ людіе-тѣ на тѣзи земїжъ; защото ^и тѣ ся ястіе за

и Гл. 32; 9. Втор. 1; 28. Иис. 14; 8.
и Гл. 14; 36, 37.
и Амос. 2; 9.
и Втор. 1; 28; 2; 10. 9; 2.
и Иса. 40; 22.
и 1 Цар. 17; 42.

и Гл. 11; 4.
и Их. 16; 2; 17; 3. Гл. 16.
и Их. 41. Псал. 106; 25.
и Виж. Ст. 28, 29.
и Неем. 9; 17.
и Виж. Втор. 17; 16. Дѣян. 7; 39.
и Гл. 16; 4, 22.

и Ст. 24, 30, 38. Гл. 13; 6, 8.
и Гл. 13; 27. Втор. 1; 25.
и Втор. 10; 15. 2 Псал. 15;
и 25, 26; 22; 20, 3 Псал. 10;
и 9. Псал. 22; 8. 147; 10, 11.
и Иса. 62; 4.
и Гл. 13; 27.
и Втор. 9; 7, 23, 24.
и Втор. 7; 18, 20; 3.
и Гл. 24; 8.
и Гл. 48; 21. Их. 33; 16.
и Втор. 20; 1, 3, 4. 31; 6, 8.
и Иис. Нав. 1; 5. Слд. 1; 22.
и 2 Втор. 13; 12, 15; 2, 20; 17.
и 32; 8. Псал. 46; 7, 11. Иса.
и 41; 10. Амос. 5; 14. Зах.
и 83.

нась; защита-та имъ ся оттегли отъ върху тѣхъ, и ^и Господь е съ нась: не бойте ся отъ тѣхъ.

¹⁰ Тогазъ ^и всичко-то събраніе рече да гы убийтъ ст каменіе; но ^и слава-та Господня ся яви въ скинијж-тѣ на събраніе-то, прѣдъ всички-тѣ Израилевы сынове. ¹¹ И рече Господь Моисею: ^и До кога ще мя прѣзиатъ тѣзи людіе? и ^и до кога нѣма да мя вѣруватъ, при всички-тѣ зна-
мения които направихъ по срѣдъ тѣхъ? ¹² Ще гы поразижъ съ моръ и ще гы истрѣ-
біжъ, а ^и тебе ще направијшъ народъ по го-
лѣмъ и по силень отъ тѣхъ. И ^и рече Мо-
исей Господу: Тогазъ Египетиянъ-тѣ ще чујатъ, (защото ты възведе тойзи народъ ¹⁴ съ твоїж-тѣ силж отъ срѣдъ тѣхъ). И ще кажжатъ това на жители-тѣ на тѣзи земїжъ: ^и понеже сѫ чули че ты, Господи, си между тѣзи людіе, че ты, Господи, ся явявашь лице съ лице, и ^и облакъ-ть ти стои надъ тѣхъ, и ты прѣходиши прѣдъ тѣхъ дена въ облаченъ стѣль, а ноіша ¹⁵ въ огненъ стѣль. И ако истрѣбъишъ ты тѣзи людіе като едного человѣка, тогазъ народи-тѣ които сѫ чули за тебе, ще кажжатъ и ще рекжатъ: ^и Іесова като не можѣ да възведе тѣзи людіе въ земїж-тѣ, за коікто имъ ся клѣ, погуби гы въ пу-
стынїж-тѣ. И сега, моліжъ ти ся, нека ся възвеличи сила-та на Господа моего, как-
то си говориљ и рекль: Господь е ^и дѣлъ-
готврѣливъ и многомилостивъ, прощава беззаконие и прѣстѣплени, и никакъ не обезвиява ^и поиниинъ-тѣ, ^и и въздава без-
законіе-то на отцы-тѣ върху чада-та до ¹⁹ третій и четвъртый родъ. ^и Прости, моліжъ ся, беззаконіе-то на тѣзи людіе, ^и спо-
редъ както си прощавалъ тѣзи людіе отъ Египетъ до туха.

²⁰ И рече Господь: Прощавамъ ^и спо-
редъ твоє-то слово: Но живъ съмъ азъ, ^и ще ся напълни всички-та земя съсъ ²² славж-тѣ. Господніj. ^и Понеже всички-
та земя мажкіе които видѣхъ славж-тѣ ми, и зна-
мения-та ми, които направихъ въ Е-
гипетъ и въ пустынїж-тѣ, и мя раздра-
зниихъ до ^и сега десетъ пѣти, и не послу-
23 шахъ гласъ-ть ми, ^и Наистинѣ тѣ нѣма

о Их. 17; 4.
и Их. 16; 10. 24; 16, 17.
и 40; 34. Лев. 9; 23. Гл. 16;
и 19, 23; 20; 6.
и Ст. 23. Втор. 9; 7, 8, 22.
и Псал. 95; 8. Евр. 3; 8, 16.
и Втор. 1; 32; 9; 23. Псал.
и 78; 22, 32, 42, 106; 24.
и Иона. 12; 37. Евр. 3; 18.
и Их. 32; 10.
и Их. 32; 12. Втор. 9; 26,
и 27, 28; 32; 27. Псал. 106;
и 23. Иса. 20; 9, 14.
и Их. 15; 14. Иис. Нав. 2;
и 9, 10, 5; 1.
и Их. 13; 21. 40; 38. Гл.

10; 34. Неем. 9; 12. Псал.
78; 14. 105; 39.
и Втор. 9; 28. Иис. Нав. 7; 9.
и Их. 34; 6, 7. Псал. 103; 8.
и 145; 8. Іона. 4; 2.
и Их. 20; 5. 34; 7.
и Их. 34; 9.
и Псал. 106; 45.
и Псал. 78; 38.
и Псал. 106; 23. Іаг. 5; 16.
и 1 Іона. 5; 14, 15, 16.
и Псал. 72; 19.
и Втор. 1; 35. Псал. 95; 11.
и 106; 26. Евр. 3; 17, 18.
и Быт. 31; 7.
и Гл. 32; 11. Иез. 20; 15.